Ενεργειακή κρίση. Η Ευρώπη διστάζει, η Ελλάδα πληρώνει και η Βουλγαρία αποθηκεύει! Του Αργύρη Αργυριάδη

Οι οικονομικά ισχυρότερες χώρες διαθέτουν μεγαλύτερη δυνατότητα επιδότησης των επιχειρήσεών τους. Έτσι, η ενεργειακή κρίση μετατρέπεται σε κρίση ανταγωνιστικότητας και ευρωπαϊκής συνοχής

Τρίτη 20 Οκτωβρίου 2026, 07:00

Γράφει
Αργύρης Αργυριάδης

Η νέα ενεργειακή κρίση αποκαλύπτει μια μεγάλη αντίφαση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Έχουμε κοινή αγορά ενέργειας, αλλά όχι πραγματικά ενιαία ενεργειακή πολιτική. Οι Ευρωπαίοι συμφωνούν στην ανάγκη ενεργειακής ασφάλειας και προσιτών τιμών, αλλά διαφωνούν για τα μέσα, τη χρηματοδότηση και, κυρίως, για το ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό.

Οι διαφωνίες δεν είναι παράδοξες. Αντιθέτως, εξηγούνται πλήρως εάν γνωρίζουμε τον τρόπο οικονομικής οργάνωσης της κάθε χώρας. Η Γαλλία στηρίζεται στην πυρηνική ενέργεια, η Γερμανία στις ανανεώσιμες πηγές, ενώ χώρες όπως η Ελλάδα εξακολουθούν -και εδώ όντως υπάρχει παραδοξότητα- να εξαρτώνται σημαντικά από το φυσικό αέριο.

Παράλληλα, οι οικονομικά ισχυρότερες χώρες διαθέτουν μεγαλύτερη δυνατότητα επιδότησης των επιχειρήσεών τους. Έτσι, η ενεργειακή κρίση μετατρέπεται σε κρίση ανταγωνιστικότητας και ευρωπαϊκής συνοχής.

Τρίτη 13 Οκτ 2026, 17:00

Ρούμπιο χωρίς... ρουμπίνια. Του Αργύρη Αργυριάδη

ΑΠΟΨΕΙΣ

Λύσεις, ωστόσο, υπάρχουν. Πρώτα-πρώτα απαιτείται ουσιαστική μεταρρύθμιση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε το ακριβό φυσικό αέριο να μην επηρεάζει δυσανάλογα τις τιμές. Όλως παραδόξως η τιμή της επόμενης ημέρας διαμορφώνεται από την υψηλότερη τιμή που έδωσαν οι παραγωγοί την προηγούμενη (σχεδόν νομοτελειακά αυτή προέρχεται από το φυσικό αέριο).

Δεύτερον, απαιτούνται περισσότερα μακροχρόνια συμβόλαια σταθερού κόστους, ώστε πρωτίστως η βιομηχανία να μπορεί να προβλέπει το μέλλον και να διαμορφώνει την κοστολογική πολιτική της.

Τρίτον, θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμος ένας κοινός ευρωπαϊκός μηχανισμός αντιμετώπισης ακραίων ανατιμήσεων και τέταρτον η δημιουργία νέων εξειδικευμένων χρηματοδοτικών εργαλείων προστασίας των νοικοκυριών και της βιομηχανίας θα μπορούσαν να συνεισφέρουν ουσιαστική βοήθεια.

Πρωτίστως, όμως, απαιτούνται επενδύσεις στα δίκτυα, στις διασυνδέσεις και στην αποθήκευση ενέργειας. Και εδώ αναδεικνύονται οι σοβαρές ευθύνες της ελληνικής κυβέρνησης.

Η Ελλάδα επένδυσε στην παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, χωρίς να αναπτύξει εγκαίρως τις απαραίτητες υποδομές αποθήκευσης. Έτσι, όταν υπάρχει υπερπαραγωγή φωτοβολταϊκής ενέργειας, μέρος της περικόπτεται ή εξάγεται σε χαμηλές τιμές, ενώ τις βραδινές ώρες η χώρα χρειάζεται ακριβότερη παραγωγή ή εισαγωγές.

Η σύγκριση με τη Βουλγαρία είναι αποκαλυπτική. Η γειτονική χώρα, αξιοποιώντας το Ταμείο Ανάκαμψης, ενέκρινε το 2025 χρηματοδότηση περίπου 587 εκατομμυρίων ευρώ για 82 έργα αποθήκευσης, συνολικής χωρητικότητας 9,7 GWh. Πρόκειται για μια στρατηγική επένδυση που της επιτρέπει να αξιοποιεί καλύτερα τη φθηνή ηλεκτρική ενέργεια και να τη διαθέτει όταν οι τιμές αυξάνονται.

Την ίδια στιγμή, στη χώρα μας, η ανάπτυξη των μπαταριών καθυστέρησε δραματικά. Παρότι προβλέφθηκαν ευρωπαϊκοί πόροι για αποθήκευση, το πρόγραμμα επιδότησης μπαταριών στις επιχειρήσεις περιορίστηκε το 2026 από 153,74 εκατομμύρια σε μόλις 27 εκατομμύρια ευρώ!

Στο σημείο αυτό εντοπίζεται ένα ακόμη παράδοξο. Η Ελλάδα, όταν παράγει άφθονη φθηνή πράσινη ενέργεια, μπορεί να την εξάγει προς τη Βουλγαρία. Εκεί, μέρος της μπορεί να αποθηκεύεται και να διατίθεται αργότερα στην περιφερειακή αγορά, όταν οι τιμές είναι υψηλότερες.

Η Ελλάδα μπορεί τότε να εισάγει ακριβότερο ρεύμα από τη γειτονική χώρα. Δεν πρόκειται αναγκαστικά για τις ίδιες ηλεκτρικές ποσότητες, αλλά για μια πραγματική οικονομική στρέβλωση που συνδέεται με την ανεπαρκή εγχώρια αποθήκευση. Πουλάμε φθηνά στη γείτονα χώρα και αγοράζουμε ακριβότερα από αυτήν!

Εάν υπήρχαν ουσιαστικοί θεσμοί πολιτικής λογοδοσίας ή εάν η κοινωνία έπαυε να λειτουργεί τόσο αφιονισμένα θα έπρεπε να ζητεί εξηγήσεις. Γιατί καθυστερήσαμε τόσο; Γιατί δεν αξιοποιήσαμε εγκαίρως τους διαθέσιμους πόρους; Πόσο κόστισε και πόσο θα κοστίσει τούτο το χειμώνα αυτή η καθυστέρηση στους καταναλωτές και στις ελληνικές επιχειρήσεις;

Η ενεργειακή πολιτική δεν μπορεί να εξαντλείται σε επιδοτήσεις λογαριασμών. Χρειαζόμαστε μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, φθηνότερη ενέργεια για τη βιομηχανία, αποτελεσματική αποθήκευση και ισχυρότερη ευρωπαϊκή συνεργασία.

Γιατί η φθηνή ενέργεια δεν είναι πολυτέλεια. Είναι προϋπόθεση κοινωνικής δικαιοσύνης, παραγωγικής ανασυγκρότησης και εθνικής ανταγωνιστικότητας. Δεν αρκεί να παράγουμε φθηνή ενέργεια. Πρέπει να μπορούμε και να τη διατηρούμε και εντέλει να την εκμεταλλευόμαστε προς όφελος όλων. Διαφορετικά, άλλοι θα αποθηκεύουν την υπεραξία και εμείς θα πληρώνουμε τη... λυπητερή.

** Δημοσιεύθηκε στη «Μακεδονία της Κυριακής» στις 18.10.2026*

Μακεδονία της Κυριακής # Ενέργεια # Αποθήκευση ενέργειας

Διάβαστε περισσότερα

Τρίτη 03 Νοε 2026, 07:00

Από τους δρόμους στην εξουσία: Το ενδιαφέρον κοινωνικό πείραμα της Σερβίας. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής # Σερβία

Αργύρης Αργυριάδης

Τετάρτη 28 Οκτ 2026, 10:00

Οι μαθητές σε τάξη, η κοινωνία σε αταξία. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής

Αργύρης Αργυριάδης

Τρίτη 13 Οκτ 2026, 17:00

Ρούμπιο χωρίς... ρουμπίνια. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής # ΗΠΑ

Αργύρης Αργυριάδης

Τρίτη 06 Οκτ 2026, 07:00

Η κοινωνία του 1%. Του Αργύρη Αργυριάδη

Μακεδονία της Κυριακής # Ακρίβεια # Καύσιμα

Αργύρης Αργυριάδης

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Εγγραφείτε στο Newsletter μας

Ενημερωθείτε πρώτοι για σημαντικότερα νέα της ημέρας απευθείας στο email σας.

• Εγγραφή

Αριθμός Πιστοποίησης Μ.Η.Τ.242191

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΟΨΕΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

FOLLOW US